Chương 2147 — Cái Bồn Giống Hệt

Hạ Nhân hiểu, hơn nữa về quy củ ở đây anh cũng biết ít nhiều.

Trong cả thần giới, bất kỳ chủng tộc nào khác cũng có thể trở thành huyết thực của họ.

Thời đó, thức ăn của họ đầy đủ, máu bổ sung cũng nhanh.

Đệ tử Vu tộc tu hành cực nhanh, họ thông qua phát động chiến tranh và đủ cách, đồ sát sinh linh các chủng tộc khác.

Vô số thi thể yêu tộc bị luyện hoá thành tinh huyết đưa vào tộc, bỏ vào huyết trì, cho đệ tử Vu tộc hút để tu hành.

Nhưng theo thời gian trôi, thực lực Vu tộc trong thần giới không ngừng suy giảm, họ không còn đủ sức phát động chiến tranh ra ngoài để cướp đoạt huyết thực nữa.

Không có huyết thực, đệ tử không thể tu hành.

Rồi theo chiến đấu lực suy yếu, càng khó tìm huyết thực, chiến đấu lực tộc quần càng thấp.

Trong tình huống này, Vu tộc chống được tới giờ chưa diệt vong, đã là vạn hạnh.

Huống hồ hiện giờ họ bị cả thần giới phong toả trên Thiên Vu Đại Lục này!

Nhưng, cách thì vẫn có.

Đó là các bộ lạc đều ngầm hiểu lén mở cửa mộ địa tổ địa, cho phép tu sĩ bên ngoài vào trong tìm thiên tài địa bảo.

Cái giá là, mỗi tu sĩ vào trong, đều phải nộp cho bộ lạc một số lượng cống hiến nhất định.

Còn vật phẩm cụ thể của cống hiến này, chính là: tinh huyết.

Rất nhiều bộ lạc chính là dùng cách này nối tiếp tương lai chủng tộc mình.

Nói là bộ lạc, nhưng cái Hạ Nhân thấy, lại là một toà thành trì.

Tiểu thành tuy không lớn, nhưng tường thành lại rất cao, cũng ngàn trượng.

Hơn nữa nhà cửa trong thành phần lớn đều cao mấy chục trượng tới trăm trượng, có nhà cao nhất, độ cao thậm chí vượt ngàn trượng.

Không cần hỏi cũng biết, kẻ tu vi cao nhất ở đây, hẳn là Vu tộc Thần Tôn cảnh.

Vì Vu tộc Thần Tôn, thân cao ngàn trượng.

Vi Chi Dịch đi lại thành thạo, dẫn ba người đi qua thành trì, tới trước một đại điện cao ba trăm trượng.

Gã còn chưa lên trước, đã có người tới ngay: "Người ngoài, các ngươi làm gì?"

Vi Chi Dịch cười cười, nói: "Chúng ta muốn gặp Hồng đạo hữu, đã hẹn trước rồi!"

Gã khổng lồ thân cao trăm trượng dẫn ba người vào đại điện.

Trong đại điện, một nam tử khác thân cao trăm trượng da toàn thân màu vàng kim thấy bốn người tới, mày khẽ nhíu: "Ai muốn gặp ta?"

"Ta ta ta…" Vi Chi Dịch nói: "Hồng đạo hữu, lâu ngày không gặp, ta là Vi Chi Dịch, đã hẹn với ngài trước!"

"Hẹn rồi à?" Hồng đạo hữu lại nhíu mày: "Sao ta không nhớ!"

"Ngươi ra ngoài trước!" Gã phất tay với gã khổng lồ kia.

Trong đại điện chỉ còn bốn người Vi Chi Dịch và Hồng đạo hữu kia.

Hồng đạo hữu nói: "Ta không cần biết trước kia chúng ta có hẹn hay không, nhưng đã tới đây, thì phải tuân theo quy củ ở đây!"

Vi Chi Dịch vội vàng gật đầu: "Biết một chút!"

"Biết một chút không được đâu!" Hồng đạo hữu hít sâu một hơi, nói: "Phải biết hết mới được!"

"Ví dụ, mỗi người phải cống hiến cho ta ba giọt tinh huyết của mình!"

"Ta nói là tinh huyết nha, đừng có qua loa với ta, vô dụng đâu!"

Tu sĩ thần giới, trong quá trình tu luyện, huyết dịch sẽ dưới tác dụng đạo pháp được luyện ngàn vạn lần, thông thường, trong cơ thể mỗi người đều có mười hai giọt tinh huyết.

Nhìn thì không nhiều, nhưng trong tinh huyết này hàm chứa năng lượng hải lượng.

Tinh huyết, là biểu hiện trực tiếp nhất tố chất cơ thể một người.

Rút ba giọt tinh huyết, sau này e phải hao tổn hải lượng thiên tài địa bảo và thời gian mới bù lại được.

Nếu không bù lại, cơ bản không thể đột phá tu vi.

"Cái này…" Sắc mặt Vi Chi Dịch hơi khổ: "Hồng lão đại, ngài không thể ngồi mà tăng giá chứ…"

"Ban đầu nói tốt là một giọt mà… sao tới đây thành ba giọt?"

"Một giọt à?" Cái đầu khổng lồ của Hồng lão đại vươn tới trước, áp bức rơi xuống đỉnh đầu mấy người, hai con ngươi to tướng nhìn mọi người mấy hơi thở, nhìn tới lúc mọi người trong lòng nổi da gà mới nói: "Không phải chứ?"

"Ban đầu rõ ràng nói là ba giọt!"

"Ta không thể nào nói một giọt!"

"Vi đạo hữu, sao có thể một giọt? Cả Vu tộc không có giá này!"

"Không tin các ngươi có thể rời đi, tới nơi khác xem, tuyệt không thể là một giọt!"

Vi Chi Dịch rất bị động, gã cắn răng, nói: "Hai giọt!"

"Hồng lão đại, chúng ta sắp vào cố thổ Vu Thần rồi, nếu giờ đưa ngài ba giọt tinh huyết, thì đã hư nhược vô cùng, vào cố thổ Vu Thần lấy đâu ra sức đánh với yêu ma bên trong?"

"Thế này đi, chúng ta đồng ý mỗi người đưa ngài hai giọt!"

"Trong đó một giọt đưa giờ, một giọt còn lại, đợi lúc chúng ta ra thì đưa!"

"Vậy không được!" Hồng lão đại nói: "Hai giọt thì hai giọt, nhưng phải đưa ta hết bây giờ!"

"Không thì tí nữa các ngươi lỡ vẫn hoá trong cố thổ Vu Thần chúng ta, món nợ này ta biết đòi ở đâu?"

Gã phất tay, lấy ra một cái bồn màu đen.

Khoảnh khắc thấy cái bồn này, con ngươi Hạ Nhân thậm chí khẽ giật: mẹ nó…

Đúng vậy, ngoại quan cái bồn này với Tụ Bảo Bồn của anh gần như giống hệt nhau.

Anh thật muốn hít sâu một hơi, rồi hoà hoãn biểu cảm vô tình để lộ vừa nãy.

Đồng thời cũng ý thức được mình phạm sai lầm.

Ánh mắt vừa rồi, rất khó thoát khỏi mắt Hồng lão đại phía trên.

"Ừm?" Hồng lão đại nhìn Hạ Nhân, nói: "Đạo hữu… thấy qua?"

Sắc mặt Hạ Nhân chớp mắt khôi phục bình tĩnh, chắp tay nói: "Hồng đạo hữu, cái bồn này à? Ta thấy qua…"

"Ồ?" Con mắt to tướng của Hồng lão đại đột nhiên nheo lại: "Thật à?"

"Thấy ở đâu?" Gã hỏi.

Hạ Nhân đã chuẩn bị sẵn, thần niệm anh thông tới thần phù cực phẩm tứ phẩm.

Chỉ cần hơi có gì không đúng, anh trực tiếp ra tay chém giết gã khổng lồ này.

Còn về ba gã bên cạnh.

Đợi các ngươi chết hết, ông đây dùng toàn bộ thần niệm chống mở 【Truyền Tống Thần Phù】 thất phẩm rời đi.

Đương nhiên, trong lúc chuẩn bị, sắc mặt Hạ Nhân vẫn như thường, anh nói: "Trước kia ta ở bộ lạc khác, lúc họ thu thập tinh huyết, cũng dùng cái bồn thế này, với cái của ngươi gần như giống hệt…"

"Hồng đạo hữu, cái bồn này, tất cả đều giống nhau à?"

Vì anh đột nhiên phát hiện một vấn đề, lúc mình nói dối, có chút không trơn tru.

Không bằng cảm giác thuận tay bắt được như trước kia.

Hồng đạo hữu cười ha hả, nói: "Ồ… thì ra vậy à?"

"Có điều đáng nói đấy… Vu Thần nhất tộc chúng ta, cái bồn dùng đều một chế thức!"

"Trong bồn này có đạo pháp, có thể luyện hoá tinh huyết các ngươi!"

Hạ Nhân cố ý vươn thần niệm quét trên cái bồn một cái, hỏi: "Trận pháp à, sao ta không thấy?"

Chương 2148 — Thêm Một Người Vào Đi

Vốn trong bồn chẳng có trận pháp gì, là gã Hồng lão đại này mở miệng nói bừa.

Trong ánh mắt cũng lộ một tia âm trầm: "Không nên hỏi thì đừng hỏi, đây là bí mật của Vu tộc!"

"Biết nhiều quá, không tốt cho ngươi!"

"Mau đi… ai muốn đi, mỗi người đưa ta hai giọt tinh huyết!"

Bốn người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi!

Cuối cùng không cách nào, chỉ đành cắn răng ép tinh huyết ra.

Vi Chi Dịch, Ấn Hiểu Nguyệt và Trình Mộc Sơn đều lần lượt đưa hai giọt tinh huyết, chỉ có Hạ Nhân không động đậy.

"Ừm…" Con ngươi Hồng lão đại khẽ co lại: "Ngươi bị sao vậy?"

"Tiểu tử ngươi, đừng thách thức sự kiên nhẫn của ta!"

Hạ Nhân nói: "Tinh huyết của ta thì không đưa, nhưng ta có một giọt tinh huyết ngũ phẩm, được không?"

Vừa nói, anh liền lấy từ trong nhẫn ra một đoàn thần huyết màu vàng kim to bằng nắm tay.

"Cái này… xì xì xì…" Thấy đoàn tinh huyết này, gã Hồng lão đại Vu tộc tức thì hít hai hơi khí lạnh, nói: "Cái này cái này… đây thật là ngũ phẩm, là tinh huyết của Vu Tôn à?"

Hạ Nhân nói: "Đại khái, Huyền môn chúng ta gọi là tinh huyết Thần Tôn!"

Tinh huyết này, là thứ anh có được sau khi giết Công Tôn Thập Lục và các cường giả Thần Tôn cảnh nhà họ Công Tôn, mỗi người mười hai giọt.

Chẳng những có tinh huyết Thần Tôn cảnh, còn có tinh huyết Thần Vương cảnh lục phẩm.

"Được được…" Hồng lão đại mừng rỡ, nói: "Còn không, đưa thêm một giọt nữa đi!"

Hạ Nhân lãnh tiếu: "Hồng đạo hữu ngươi đúng là biết đùa, một giọt Thần Vương cảnh này còn chưa đủ à?"

"Đương nhiên không đủ!" Hồng lão đại mặt đầy nghiêm túc nhìn Hạ Nhân, nói: "Nói tốt là hai giọt, sao ngươi chỉ đưa ta một giọt được?"

"Không được, phải đưa ta hai giọt, không thì ai trong các ngươi cũng đừng hòng vào tâm địa Vu Thần chúng ta!"

Hạ Nhân lãnh tiếu, phất tay thu đoàn tinh huyết lại, nói: "Không đi thì không đi… ta không tin còn không tìm được chỗ khác để vào?"

Anh thu như vậy, người khác cũng thu tinh huyết của mình về.

"Hừ…" Sắc mặt Hồng lão đại lập tức tối sầm, nói: "Ngươi đang tìm chết!"

Hạ Nhân cũng không nhân nhượng, phất tay lấy Hồng Mông Tử Kim Côn, hướng Hồng lão đại nói: "Hay là hai chúng ta đánh một trận, xem ai chết?"

Cái gã Hồng lão đại này rõ ràng coi người khác là thằng ngốc.

"Hai vị, hai vị…" Vi Chi Dịch vội bước ra hoà giải, nói: "Đừng làm tổn hoà khí chứ?"

"Hồng lão đại, không phải tôi nói ngài, tuy ngài là Vu tộc, nhưng cũng không thể coi chúng tôi là thằng ngốc chứ?"

"Tinh huyết ngũ phẩm này đừng nói đổi hai giọt tứ phẩm, ngay cả năm giọt cũng thừa thãi rồi chứ?"

"Hơn nữa vào cố thổ Vu Thần đâu nhất thiết phải ở chỗ ngài!"

"Thế này, ngài nhận tinh huyết, chúng tôi vào, chỉ một giọt, được không?"

Thấy cái thang Vi Chi Dịch đưa ra, Hồng lão đại lạnh lùng hừ một tiếng, nói: "Được, nể mặt Vi đạo hữu, ta không so đo với ngươi!"

Hạ Nhân nói: "Ngươi không cần nể mặt Vi đạo hữu!"

Ông đây có phải nhất định chọn ngươi đâu, không cần nhân nhượng gã.

Không thì lại chẳng biết gã sẽ giở trò gì!

Mặt Hồng lão đại đen kịt: Vi Chi Dịch vừa đưa ta cái thang, ngươi lại rút đi rồi?

Không còn cách, thì chỉ đành úp mặt xuống đất mà cứng đầu nhảy xuống.

"Phù…" Hồng lão đại hít sâu một hơi, nói: "Được… vừa rồi là ta không đúng, quả thật, một giọt tinh huyết ngũ phẩm này, thừa thãi rồi!"

"Các ngươi có thể vào trong!"

Vừa nói, Hồng lão đại lại lấy cái bồn kia ra.

Mọi người lần lượt bỏ tinh huyết vào trong.

"Được rồi…" Hồng lão đại thu tinh huyết, nói: "Giờ, ta nói quy tắc thứ hai!"

"Thứ hai, theo yêu cầu của Vu tộc, khi bốn người các ngươi vào thần mộ, bắt buộc phải mang theo một đệ tử Vu tộc chúng ta!"

Chẳng đợi bốn người nói, Hồng lão đại tiếp tục: "Đừng nghĩ tới việc cự tuyệt, vô dụng đâu!"

"Đệ tử Vu tộc chúng ta theo các ngươi vào, phải có quyền chia đều thiên tài địa bảo với các ngươi!"

Sắc mặt Hạ Nhân khẽ tối: ghê thật, cái này nếu thật sự chỉ chia đều thì còn được, e rằng tác dụng nhiều hơn là giám thị nhỉ?

Giám thị xem chúng ta có lấy được vật tốt hơn không?

Nếu được vật nghịch thiên, chẳng phải phải nộp lên sao?

Hạ Nhân bản năng muốn cự tuyệt.

"Được!" Vi Chi Dịch lại đồng ý: "Quy củ này, chúng ta quả thật đã nghe nói!"

"Nhưng có một câu ta phải nói rõ!"

"Đệ tử Vu tộc các ngươi theo chúng ta vào thì được, nhưng phải cùng tiến cùng lui với chúng ta, gặp nguy hiểm phải ra tay, không được khoanh tay đứng nhìn!"

Hồng lão đại nói: "Đương nhiên, đã là đội hữu với các ngươi, tự nhiên góp người góp sức!"

Hạ Nhân lại bồi thêm một câu: "Nhưng, chúng ta không thể bảo đảm an toàn cho đệ tử Vu tộc các ngươi!"

"Lỡ gặp chuyện không lường trước dẫn tới vẫn hoá, cái trách nhiệm này không thể tính lên đầu chúng ta!"

"Sao?" Ánh mắt Hồng lão đại như dao cạo trên người Hạ Nhân: "Ngươi còn nảy ý định thâu tập đệ tử Vu tộc chúng ta, ngươi tưởng giết y là xong à?"

"Các ngươi sống, đệ tử Vu tộc ta phải sống!"

"Nếu y chết, cả đời này các ngươi cũng đừng hòng ra được!"

"Bất kể tình huống nào, đều phải ưu tiên đệ tử Vu tộc chúng ta sống sót!"

"Vị đạo hữu này, đây không phải ý ta, cũng không phải ý bộ lạc chúng ta, là quy định của cả Vu tộc!"

"Bất kể ngươi đi đâu, đều như nhau!"

"Đương nhiên, quyền lựa chọn ở các ngươi!" Hồng lão đại mặt đầy đắc ý: "Nếu các ngươi chấp nhận được, ta lập tức đưa ngươi vào thần mộ ngay bây giờ, nếu không chấp nhận được, thì giờ có thể rời đi… nhưng ông đây nói rõ nha, các ngươi tự bỏ dở giữa chừng, tinh huyết này ông đây không trả đâu!"

Vi Chi Dịch nhìn Hạ Nhân, lại nhìn hai người còn lại, phát hiện không ai phản đối, thế là gật đầu với Hồng lão đại, nói: "Được…"

"Hồng lão đại, bên ngài, phái ai đi cùng chúng tôi!"

"Ngươi đợi chút!" Hồng lão đại vỗ tay, rồi bước ra khỏi đại điện.

Qua mấy hơi thở, lại có một gã khổng lồ theo gã bước vào.

Đây là một nữ nhân mặc đạo bào màu xanh.

Nữ nhân thân hình cũng cao lớn, đủ trăm trượng.

Nhưng nếu xét theo kích cỡ người thường, nữ tử này dung mạo cũng coi như cực đẹp, hợp đặc điểm Vu tộc đàn ông xấu xí đàn bà cực đẹp.

"Đây là muội muội ta Hồng Vô Ba, nay là tu vi Thần Quân cảnh tầng chín!"

"Cô ấy theo các ngươi vào thần mộ, các ngươi không ý kiến chứ?"

"Bản toạ nói lại một lần, nếu các ngươi dám tính kế cô ấy, cô ấy tự có cách truyền tin ra ngoài!"

"Tới lúc đó lên trời xuống đất, ta cũng khiến các ngươi chết không chỗ chôn!"

Chương 2149 — Giao Dịch Với Ấn Hiểu Nguyệt

"Đi theo ta… ngay phía sau này!"

Nữ khổng lồ thân hình cao lớn đứng trên mặt đất, thân thể nàng như một ngọn núi nhỏ.

Hồng Vô Ba chỉ chỉ chân trời phía trước, rồi chân đột ngột dùng lực, thân hình to tướng "vút" một cái nhảy lên hư không, khoảnh khắc sau liền hoá thành lưu quang bay đi.

Hạ Nhân, Vi Chi Dịch, Trình Mộc Sơn và Ấn Hiểu Nguyệt bốn người cũng lần lượt bám theo.

Hạ Nhân có chút ngạc nhiên: ghê thật, Vu tộc thân hình to thế này, còn bay được à?

Dù sao nghe nói Vu tộc đều không tu đạo pháp, đạo pháp còn không tu, ngươi dựa vào gì mà bay?

Nhưng sau nghĩ kỹ lại cũng thông, rất nhiều Hạ Thần Thần Ngự cảnh, Thần Linh cảnh không tu đạo pháp chẳng phải cũng bay được sao?

Dãy núi phía xa như một bức tường cao lớn, chắn ngang trước mặt mọi người.

Đợi bay tới cao không hạ xuống bức tường này, mọi người mới thấy đây là một vùng cao nguyên.

Từng luồng khí tức không thấy không sờ được, nhưng âm tà khác thường, bắt đầu chầm chậm hiện ra trong hư không.

"Đây là… ma khí à?" Ấn Hiểu Nguyệt hỏi một câu.

Hạ Nhân gật đầu: "Đúng vậy, chính là ma khí!"

Trước kia ở Băng Đạo Vẫn Hoàng anh từng gặp bản nguyên đạo pháp ma thuộc tính, hơn nữa còn thôn phệ tu hành qua, nên với khí tức ma đạo cũng khá hiểu.

Hồng Vô Ba thân hình cao lớn nhìn bốn người dưới chân, trong mắt lộ một tia khinh thường, nói: "Nói trước với các ngươi!"

"Các ngươi tìm bảo là việc của các ngươi, ta không tham gia!"

"Gặp nguy hiểm hoặc ma vật, ta cũng không ra tay!"

"Nhưng, nếu gặp lợi lộc, phải chia ta một phần!"

"Nếu gặp thiên tài địa bảo huyết thuộc tính, đều đưa hết cho ta!"

Hạ Nhân lúc đó có chút á khẩu: "Vừa nãy lúc tới nói tốt rồi, chúng ta cùng tiến cùng lui, đồng tâm hiệp lực, sao tới đây thành ngươi không ra tay?"

"Đó là ca ca ta đồng ý với các ngươi, liên quan gì tới ta?" Nữ nhân khoanh tay mặt đầy ngạo nghễ: "Nếu các ngươi không đồng ý, ta có thể rời đi!"

Vi Chi Dịch ra sức nháy mắt với Hạ Nhân.

Hạ Nhân gật đầu: "Được… ngươi không ra tay cũng thôi!"

Có Hạ Nhân ở đây, cũng cơ bản không cần nàng ra tay, chỉ là thái độ này, khiến Hạ Nhân thật sự bực.

Cái Vu tộc này không thể nói là thất tín, đơn giản là không ngừng nói mà không giữ lời, còn khiến người ta bực hơn cả người Chân Thực Thần Quốc.

Nhưng tâm tính Hạ Nhân tốt, cũng không đến mức vì mấy chuyện này mà tức.

"Đi thôi…" Hồng Vô Ba nói, "Chỗ này không có gì tốt, chúng ta phải cứ đi thẳng về phía trước, ta nhắc các ngươi, càng đi sâu, ma khí cũng càng lúc càng nặng!"

Ấn Hiểu Nguyệt hơi tụt lại vài thân vị bay ngang hàng Hạ Nhân, nàng cười cười, nói: "Hạ đạo hữu, thiếp thân có chút chuyện muốn thỉnh giáo, tiện không?"

Hạ Nhân nói: "Không sao, tiện chứ!"

Ấn Hiểu Nguyệt hỏi: "Loại tinh huyết ngũ phẩm thuộc tính ngươi vừa đưa Vu tộc, còn không?"

"Nếu có, ta nguyện trả một chút cái giá để mua!"

Với một tu sĩ tu luyện huyết thuộc tính đại đạo, thứ này chẳng những có thể bù đắp bản nguyên khuyết tổn khi nàng vừa ép hai giọt tinh huyết, còn thúc đẩy tu hành của nàng.

Hạ Nhân cười cười, nói: "Có chứ… với ta, không phải thứ gì đáng giá, nói gì giao dịch?"

Hạ Nhân trực tiếp lấy một giọt tặng Ấn Hiểu Nguyệt.

Thứ này Hạ Nhân nhất thời chưa dùng tới, hơn nữa cho dù giao dịch, Ấn Hiểu Nguyệt cho ta được gì?

Quả nhiên, Ấn Hiểu Nguyệt nhận tinh huyết xong tức thì đại hỷ, nói: "Đa tạ đạo hữu… thật là… khiến thiếp thân không biết cảm ơn thế nào!"

Hạ Nhân nói: "Không cần để tâm!"

"Nhưng, Ấn đạo hữu, tiểu đệ cũng có một việc muốn thỉnh giáo cô!"

Nụ cười trên mặt Ấn Hiểu Nguyệt tức thì đơ ra: ghê thật… vừa cho ta chút tinh huyết, đã nêu yêu cầu rồi?

Chỉ không biết gã muốn moi gì từ ta.

"Ừm… ngươi nói!" Ngôn ngữ Ấn Hiểu Nguyệt có chút cứng nhắc: "Chỉ cần tiểu muội làm được, đều không thành vấn đề!"

Hạ Nhân nói: "Ha ha… không cần cô làm gì, chỉ là dò hỏi cô chút chuyện thôi!"

Nghe câu này, Ấn Hiểu Nguyệt tức thì lại thả lỏng tâm tình: vậy thì tốt, vậy thì tốt!

"Ấn đạo hữu… ta nghe nói, trong huyết chi đại đạo, có một loại trận pháp cực kỳ đặc biệt. Trận pháp này có thể chuyển hoá tinh huyết thành hồn lực… ta muốn hỏi, cô có từng thấy loại trận pháp này không?"

"Hoặc là, có từng nghe nói không?"

"Hả?" Ấn Hiểu Nguyệt ngẩn ra, nàng nhíu mày, nói: "Cái này… cái này… ta chưa từng nghe nói!"

Dường như cảm thấy câu trả lời của mình quá qua loa, Ấn Hiểu Nguyệt lại giải thích một phen: "Xét từ lý thuyết huyết chi đại đạo, hồn lực chính là sinh ra giữa huyết nhục, nên trận pháp ngươi nói là khả thi!"

"Nhưng cụ thể diễn hoá thế nào, ta lại chưa từng nghe nói!"

"Hạ đạo hữu sao lại hỏi cái này?"

"Cái này… cũng chẳng có công dụng gì!"

Hạ Nhân cười cười, nói: "Ồ… một người bạn của ta, chịu thương thế cực kỳ nghiêm trọng… ừm… nói thế nào nhỉ…"

"Thần lực bị tổn… chính là… ta nghĩ hay là dùng huyết dịch của mình để hoá thành hồn lực mà bổ sung!"

Cái cảm giác đó lại tới, giờ lúc nói dối, không trơn tru viên hoạt như trước.

Không được, tí nữa đi ngang Chân Thực Thần Quốc, ông đây phải lấy lại pháp tắc đại đạo lừa dối của mình mới được.

"Thì ra vậy…" Ấn Hiểu Nguyệt cười cười, "Nhưng cái này… ta thật sự không giúp được!"

Hạ Nhân lại hỏi: "Ấn đạo hữu… trên người cô có bản nguyên đạo pháp huyết thuộc tính không?"

"Ồ… cô đừng hiểu lầm!" Anh vội giải thích: "Ta không phải xin cô bản nguyên đạo pháp… ta chỉ là, muốn tìm hiểu một chút, nếu cô có, lấy cho ta xem!"

"Ta ở đây cũng có bản nguyên, cô xem!"

Vừa nói, Hạ Nhân lấy từ trong nhẫn của mình ra hai đoàn trọng lực bản nguyên ngũ phẩm!

Anh đưa bản nguyên cho Ấn Hiểu Nguyệt!

Ấn Hiểu Nguyệt tức thì kinh ngạc đờ ra: "Cái này… cái này lại là cực phẩm?"

"Ừ!" Hạ Nhân gật đầu: "Hai đoàn trọng lực bản nguyên này, đổi với đạo hữu một ít bản nguyên huyết chi đại đạo, nếu cô không muốn, ta để hai đoàn trọng lực bản nguyên này cầm ở chỗ cô cũng được, cô đưa bản nguyên huyết chi đại đạo trên người cho ta tham ngộ một chút!"

"Ta bảo đảm, chỉ hiểu sơ qua, không thôn phệ!"

"Không thành vấn đề!" Ấn Hiểu Nguyệt gật đầu: "Đây là việc nhỏ!"

Nàng thu hai đoàn trọng lực bản nguyên của Hạ Nhân, rồi lấy ba đoàn huyết chi đại đạo bản nguyên ngũ phẩm đưa cho Hạ Nhân.

Hạ Nhân nhận rồi không đi tham ngộ, mà trực tiếp ném vào Tụ Bảo Bồn.